

krævning af Afgiften for Benyttelsen af Modtagerapparaterne og Regnskabsførelsen. Den anden Afdeling, Programtjenesten, altsaa Udarbejdelsen af det Stof, der skal spredes pr. Radio, derunder alle Forhandlinger med Kunstnere og Foredragsholdere, og Ansættelse og Afskedigelse af Personalet o. s. v. overdrages, som det er nævnt her, til et Radoraad paa 39 Medlemmer, udnevnt af Ministeriet. Dette Radoraad skal igen nedsætte 4 Udvalg, et Programudvalg, et juridisk Udvalg, et Forretningsudvalg og et Lytterudvalg. Desuden skal der ansættes en Programchef, der til sin Bistand skal have en Kontorchef.

Det hele er uægtelig ikke saa lidt indviklet, og hvis man ikke vidste, at det hvilede paa en Indstilling fra Radoraadets Flertal, kunde man være tilbøjelig til at antage, at det var b'evet til i Kancelliets mest snørklede Gange. Og Indstillingens Form, som den her foreligger, er sikkert heller ikke uden Forbindelse med den Kendsgerning, at Administrationen er meget stærkt repræsenteret i det Flertal i Radoraadet, paa Grundlag af hvilket Ordningen her er foreslaaet.

I saa Henseende er det ganske karakteristisk, at af de 4 Udvalg, jeg nævnte, er det saakaldte Lytterudvalg afgjort det, der har de svageste Beføjelser. Det fremgaar af Bilag 2, at Lytterudvalgets Opgave hovedsagelig skal være at gennemgaa og undersøge indkommende Klager over Udsendelsen for derefter med sin Indstilling at oversende dem henholdsvis til Forretningsudvalget eller Programudvalget. Det vil altsaa sige, at Lytterudvalget i Virkeligheden alene bliver et Slags Postkontor, og i 2 af de andre Udvalg, Programudvalget og det juridiske Udvalg, var Lytterne efter det oprindelige Forslag overhovedet slet ikke repræsenteret. Adgang til Repræsentation i disse Udvalg hører til de Begunstigelser, der senere er tilsgagt Lytterne, og som jeg før berørte.

Det synes ikke at kunne nægtes, at hele denne Ordning med dens 2 adskilte Afdelinger, med et Radoraad paa 39 Medlemmer, med 4 Udvalg, med Programchef og Kontorchef lider af en Mangel paa Enhed i Ledelsen og en Mangel paa Enhed i Ansvar, der neppe vil være heldig. Dernæst synes Ordningen ikke ganske klar. Paa den ene Side hedder det, at den tekniske Drift og Ansvar for den lægges i Hænderne paa Generaldirektoratet for Statstelegrafen, og paa den anden Side bestemmes det, at Forretningsudvalget skal behandle alle tekniske Spørgsmaal. Den nærmere Kompetence mellem Telegrafdirektoratet og Forretningsudvalget

fremgaar ikke af Forslaget. Hvis Forholdet nemlig er det, at det er Telegrafdirektoratet, som skal træffe Afgørelse, har det for saa vidt mindre Interesse, at Forretningsudvalget faar Adgang til at behandle Spørgsmaal, og der ligger uægtelig i denne Mangel paa Klarhed noget, der kan synes at bestyrke det, som man har villet paastaa, at Telegrafdirektoratet i Virkeligheden har villet tiltage sig for stor Myndighed i denne Sag, i Virkeligheden har villet tiltage sig Bestemmelsesretten i denne Sag. Og dette maa siges at være urigtigt, thi Forholdet er jo dog det, at Teknikken her kun er Middelet, Hjælperen, det kulturelle er Maalet. Det er maaske derfor et Spørgsmaal, om ikke i det hele taget Radioordningen snarere burde henlægges under Undervisningsministeriet end under Ministeriet for offentlige Arbejder.

I hvert Fald synes det at være en Opgave for Lovgivningsmagten paa dette Omraade, og i første Række da for det kommende Udvalg, at undersøge, om der ikke skulde være Mulighed for at skabe nogen mere Enkelhed, Enhed og Klarhed i hele denne Ordning. En Række Enkeltheder kunde i øvrigt give Anledning til Omtale, men bør formentlig mest hensigtsmæssigt udsættes til Udvalgsbehandlingen. Jeg kan dog ikke undlade lige at gøre opmærksom paa, at naar man gaar ud fra, at Driften her vil kunne hvile i sig selv paa Grundlag af det som Bilag 5 med Lovforslaget følgende Budget, er der bl. a. derved den Mangel, at dette Budget hviler paa 1 200 effektive Sendetimer, det vil sige saadant noget som $3\frac{1}{3}$ Time daglig, medens andetsteds Stationerne har en længere Sendetid, ofte vel en 5—6 Sendetimer, hvilket vil forøge Udgiften paa en saadan Maade, at Budgettet her neppe vilde kunne holde, hvis man skulde op paa en saadan Stationstjeneste, som vel maatte anses for ønskelig, hvis Ordningen skal være tilfredsstillende.

Den nærmere Undersøgelse af dette og en Række andre Enkeltheder skal jeg, som sagt, opsætte til Udvalgsbehandlingen. Jeg skal kun tilføje, at hvad angaar Ønsket om, at dansk Arbejde maa blive anvendt til de Stationer, der bliver Tale om at bygge paa Grundlag af den Ordning af Radiospredningen, som her er Tale om, samstemmer jeg ganske med de ærede foregaende Talere — derom er der fuldkommen Enighed. I øvrigt vil jeg under Udvalgsbehandlingen deltage i Forhandlingen om dette Spørgsmaal med den størst mulige Velvillie, og efter det Standpunkt, de foregaende Talere har indtaget, vil der maaske